

HOTĂRÂREA
COMISIEI NAȚIONALE DE ETICĂ A MANAGEMENTULUI UNIVERSITAR
nr. 6 din data de 23.04.2026
privind sesizarea transmisă de [REDACTAT]
înregistrată sub nr. CEMU – 162/11.07.2025

Analizând sesizarea transmisă de [REDACTAT] referitoare la contestația împotriva Hotărârii nr. 8/08.05.2025 a Comisiei de Etică Universitară a Universității Lucian Blaga din Sibiu. CEMU a înregistrat, din oficiu sau ca urmare a solicitării, următoarele documente analizate și care au stat la baza prezentei hotărâri:

1. Sesizarea înregistrată la UEFISCDI - CEMU cu nr. 162/11.07.2025 însoțită de documentele suport (în principal, Copia Hotărârii nr.8/08.05.2025 și un opis al reclamantului privind actele din dosarul nr. 315/2025;
2. Punctul de vedere al Universității Lucian Blaga din Sibiu (ULBS), înregistrat la CEMU sub nr. 229/21.10.2025;
3. Dosarul complet constituit de Comisa de Etică a ULBS - Dosarul nr. 315/2025.

Comisia a constatat următoarele:

Prin contestația formulată, domnul [REDACTAT] solicitat anularea Hotărârii nr.8/08.05.2025 a Comisiei de Etică a ULBS și radierea sancțiunilor disciplinare aplicate, pe care, în esență, le consideră nefondate și nelegale pentru o serie de motive analizate în cele ce urmează.

ÎN FAPT:

[REDACTAT] a fost sancționat pentru înregistrarea unei ședințe online fără consimțământul participanților și pentru difuzarea înregistrării. Contestatorul a precizat că, prin aceste fapte, a urmărit să aducă la cunoștință studenților „grave încălcări ale legii și acte de discriminare comise de conducerea ULBS în acordarea burselor studențești”.

Prin Hotărârea nr.8/08.05.2025 a Comisiei de Etică a ULBS din dosarul nr. 315/2025, care face obiectul prezentei analize, domnul [REDACTAT] a fost sancționat cu două avertismente scrise, deși (apreciază dânsul) hotărârea nu este valabilă pentru motivele enumerate în contestație (pct. 1.1. – 1.3., pct. 2.1 - 2.7).

Punctul de vedere al Comisiei de Etică a ULBS furnizat la solicitarea CEMU a fost înregistrat sub nr. 229/21.10.2025, Comisia de Etică precizând că, prin Hotărârea nr. 08/08.05.2025, a fost constatată săvârșirea a două abateri de la normele de etică și deontologie universitară,

prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a) din Codul de etică și deontologie universitară al ULBS, constând în înregistrarea audio-video, fără consimțământul participanților, a unei întâlniri desfășurate online la data de 18.09.2024, precum și distribuirea la data de 19.09.2024 a unei înregistrări audio-video, fără acordul persoanelor care au participat la ședința din 18.09.2024. La respectiva întâlnire au participat prorectorul responsabil cu studenții și relația cu comunitatea, doamna prof. [REDACTED] precum și studenți reprezentanți din Senatul ULBS, Consiliul de Administrație, consiliile facultăților și reprezentanții asociațiilor studențești din ULBS. Scopul întâlnirii a fost unul informativ, prorectorul urmând să prezinte activitățile și proiectele dedicate studenților ce urmează să se desfășoare la începutul de an universitar. Aceeași este și starea de fapt descrisă de contestator, domnul [REDACTED].

Prin punctul de vedere al Comisiei de Etică a ULBS s-a precizat că ședința respectivă nu era publică, la ea participând doar studenții invitați, căror li s-a transmis un link de participare. Martorul audiat de Comisia de Etică a confirmat faptul că nu avea cunoștință că ședința era înregistrată, nefiind afișat nimic pe ecran. Înregistrarea a fost apoi publicată de către [REDACTED] pe grupurile de WhatsApp ale studenților de la Facultatea de Drept.

În urma analizei dosarului nr. 315/2025, constituit de Comisia de Etică a ULBS, s-a constatat că au fost convocate părțile în vederea audierii [REDACTED] reprezentându-se în mod repetat, fiind convocat de trei ori, astfel încât a fost audiată doar dna prorector. De asemenea, a fost audiat singurul martor care s-a prezentat, dar Comisia de Etică a revenit cu convocarea unora dintre martorii care nu s-au prezentat. De asemenea, au fost depuse o serie de înscrisuri și de documente de apărare (precum întâmpinare sau note). Dosarul însumează peste 700 de pagini și denotă preocuparea de a investiga faptele sesizate sub toate aspectele.

În ceea ce privește analiza faptelor considerate a constitui abatere de la normele de etică universitară, aceasta s-a derulat cu respectarea procedurii prevăzute de Regulamentul Comisiei de Etică Universitară (fiind convocate părțile în vederea audierii, audiați martorul și partea care s-a prezentat, administrate probe; fiind parcurse etapele legate de deliberare, vot, motivare și comunicare), fiind reținute în această hotărâre doar elementele de fapt considerate a fi cele mai relevante.

ÎN DREPT:

[REDACTED] invocă o serie de motive de nulitate a Hotărârii nr. 8/08.05.2025 a Comisiei de Etică a ULBS întemeiate pe prevederile art. 252 alin. (2) C. Muncii, a

căror aplicare o solicită prin analogie, dânsul nefiind salariat. În acest sens, invocă nulitatea hotărârii menționate pe motiv că:

- nu face referire la apărările pe care le-a formulat și nici la cererile dânsului referitoare la probe. Apreciază că această prevedere li s-ar aplica și studenților, deoarece în caz contrar s-ar crea o diferență de tratament nejustificată obiectiv față de cadrele didactice, față de care Comisia de Etică ar aplica prevederile Codului muncii în ceea ce privește aplicarea sancțiunilor disciplinare. Însă, în temeiul prevederilor art. 177 alin. (2) din Legea nr. 199/2023, Comisia de Etică nu are competența legală de a cerceta faptele considerate a fi abateri disciplinare. Acestea se cercetează de comisii de analiză numite în condițiile art. 177 din Legea nr. 199/2023, care, la rândul lor, nu sunt competente să cerceteze abaterile de la normele de etică și deontologie, prevăzute la art. 168 din Legea nr. 199/2023. Aceste abateri de la normele de etică și deontologie sunt verificate de comisiile de etică universitară, cu respectarea procedurii stabilite de art. 171 din Legea nr. 199/2023, și nu a procedurii stabilite de Codul muncii. Astfel, în aprecierea eventualei încălcări a normelor de etică și deontologie, comisiile de etică universitară nu aplică prevederile Codului muncii nici în ceea ce îi privește pe salariați. Din aceleași motive, nu sunt aplicabile nici normele Codului administrativ, cu atât mai mult cu cât persoanele care prestează munca în cadrul universităților sunt salariați, nu funcționari publici, astfel încât prevederile Codului administrativ nu li se aplică nici lor;

- nu respectă termenul legal de comunicare. Analizând prevederile invocate de contestator, acestea nu sunt incidente în cauză. Art. 252 alin. (3) C. Muncii nu este aplicabil din motivele precizate mai sus și, oricum, termenul de 5 zile pe care îl instituie este unul de recomandare; prevederile Codului administrativ nu sunt nici ele aplicabile, comisiile de etică universitară nefiind „autorități cu rol sancționator”, răspunderea juridică pentru hotărârile și activitatea comisiei de etică universitară revenind instituției de învățământ superior (art. 164 Legea nr. 199/2023). În ceea ce privește art. 5 lit. o) din Regulamentul Comisiei de Etică a ULBS rezultă în mod expres faptul că termenul de 15 zile de la pronunțare privește *motivarea hotărârii și nu comunicarea ei*;

- din aceleași motive legate de inaplicabilitatea prevederilor Codului muncii și ale Codului administrativ, nu se poate reține prescripția faptelor săvârșite în termen de 6 luni de la săvârșire;

- în ceea ce privește termenul de 45 de zile de soluționare a contestației de către Comisia de Etică Universitară, din jurisprudența existentă rezultă că, potrivit deciziei ÎCCJ menționate în dosar, termenul nu este unul de decădere. Prelungirea procedurii în fața Comisiei de Etică a fost cauzată și de contestator, dl [REDACTED] fiind convocat de 3 ori în fața acestora, fără a se prezenta. Pe de altă parte,

termenul de 45 de zile protejează persoana care a făcut sesizarea, nu pe cea împotriva căreia a fost făcută sesizarea;

- în ceea ce privește comunicarea hotărârii contestate prin e-mail, ceea ce ar reprezenta o modalitate nelegală de comunicare, pe de-o parte, aceasta a fost calea principală de comunicare în cursul analizei faptei, iar prevederile Codului muncii nu se aplică din motivele arătate mai sus. Pe de altă parte, chiar și referitor la decizia de sancționare disciplinară, ÎCCJ a statuat că poate fi comunicată prin e-mail, în forma unui document pdf accesibil, fără a fi necesară semnătura electronică (Decizia nr. 34/2016, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept). Comunicarea prin e-mail este recunoscută și de Codul de procedură civilă și practică și în raport cu instanțele de judecată. Regulamentul Comisiei de Etică a ULBS nu prevede expres vreo formă de comunicare. Hotărârea contestată i-a fost comunicată reclamantului în data de 17.06.2025, pe adresa de e-mail,; iar dânsul a primit Hotărârea nr. 08/08.05.2025 a Comisiei de Etică, fapt demonstrat de e-mail-ul transmis secretariatului comisiei în aceeași dată, 17.06.2025, prin care solicita amânarea publicării pe site a hotărârii „deoarece nu este definitivă și o va contesta la CEMU și la instanță”, ceea ce constituie dovada certă a comunicării hotărârii contestatorului în data de 17.06.2025 și confirmarea că a primit-o. Astfel, contestatorului nu i s-a încălcat dreptul la apărare, nici dreptul la un proces echitabil și al securității juridice, invocate în cuprinsul contestației, prin comunicarea hotărârii la data de 17.06.2025, prin e-mail, pentru că aceasta este o modalitate legală de comunicare, există dovada primirii, iar termenul de contestare curge doar de la această dată.

- în ceea ce privește neregularitatea compunerii Comisiei de Etică, se constată realitatea abținerii celor 2 membri, conform documentelor existente în dosar;

- în ceea ce privește faptul că la deliberare și la vot ar fi participat reprezentantul SCUS, care nu ar avea drept de vot, din răspunsul ULBS rezultă că persoana în cauză a candidat ca membru în Comisia de Etică, funcționând, practic, în dubla calitate de membru al comisiei, cu drepturi depline (conform deciziei nr. 20/27.01.2025), și reprezentant al sindicatului, situație care nu este interzisă de lege. Referitor la pretinsul conflict de interese instituțional – determinat de faptul că reprezentantul sindical ar apăra salariații, doamna prorector fiind salariat, se constată că și studenții sunt protejați prin prezența în comisia de etică a membrilor-studenți;

- în ceea ce privește lipsa unei judecăți efective, invocată de contestator, determinată de faptul că nu ar fi fost analizate apărările sale, se constată că în cuprinsul hotărârii contestate există referiri la interesul public invocat și la motivele pentru care această apărare nu a putut fi reținută. Astfel, într-adevăr, obiectivul invocat putea fi atins prin alte mijloace legale și transparente, iar

înregistrarea și difuzarea ședinței fără consimțământul persoanei înregistrate nu era singura modalitate de a apăra interesul public și nici nu a fost respectată proporționalitatea dintre interesul urmărit și mijloacele utilizate. La ședința respectivă au participat mai mulți studenți cu rol de reprezentare, care puteau acționa în interesul studenților reprezentați, ei fiind martorii, la nevoie, ai afirmațiilor doamnei prorector. Regulamentul de burse respectiv era public, dezbătut și adoptat cu respectarea prevederilor referitoare la participarea reprezentanților studenților. În condițiile în care dl [REDACTED] a obținut o serie de răspunsuri de la alte universități/entități, finalitatea urmărită putea fi atinsă acționând legal, printr-o cerere în anularea prevederilor considerate nelegale din regulamentul de burse, și nu prin înregistrarea fără consimțământ a unei persoane și difuzarea înregistrării acesteia. Faptul că la ședință participau mai multe persoane nu îi conferă caracter public și, contrar afirmațiilor contestatorului, la ședințele online nu poate participa oricine, ci doar persoanele cărora li s-a trimis invitația cu link de participare și persoanele pe care le acceptă organizatorul;

- în ceea ce privește lipsa audierii tuturor martorilor, se constată că au fost depuse o serie de diligențe de către Comisia de Etică a ULBS. Deși a fost audiat singurul martor care s-a prezentat, Comisia de Etică a revenit cu convocarea unora dintre martorii care nu s-au prezentat, ceea ce a și determinat prelungirea procedurii de analiză a faptelor cu care a fost investită. Dosarul însumează peste 700 de pagini și denotă preocuparea de a investiga faptele sesizate sub toate aspectele, Comisia de Etică neavând mijloacele procedurale de a obliga martorii să se prezinte la audiere. Contestatorul nu indică elementele de fapt pe care nu le-a putut proba deoarece nu au fost audiați martorii propuși, neexistând obligația legală de a audia toți martorii propuși de părți în cazul în care starea de fapt este lămurită prin alte mijloace de probă. De altfel, se constată că însuși contestatorul nu s-a prezentat în vederea audierii sale;

- în ceea ce privește protecția oferită de Legea nr. 361/2022 privind protecția avertizorilor în interes public, se constată că nu poate fi reținută în speță. În condițiile în care legea consacră o ordine a sesizării încălcării legii, conferind prioritate raportării interne, urmată, în anumite condiții, de raportarea externă (sau direct externă, în cazul în care sunt întrunite condițiile restrictive prevăzute de lege). Difuzarea directă a înregistrării pe grupurile de WhatsApp ale studenților s-a făcut cu încălcarea normelor din Legea nr. 361/2022. Ca urmare, contestatorul nu beneficiază de protecția reglementată de art. 21 din Legea nr. 361/2022, aceasta fiind acordată, potrivit art. 21 alin. (3), doar dacă raportarea sau divulgarea publică s-a efectuat în condițiile legii nr. 361/2022. Art. 21 alin. (4) din Legea nr. 361/2022 precizează în mod expres faptul că: „răspunderea avertizorilor în interes public pentru acte sau omisiuni care nu au legătură cu raportarea sau divulgarea publică sau care nu

sunt necesare pentru dezvăluirea unei încălcări a legii este supusă dispozițiilor de drept comun”, în speță înregistrarea neconsimțită și distribuirea înregistrării nefiind necesare pentru apărarea interesului public, acesta putând fi obținută și prin alte căi, legale;

- în ceea ce privește libertatea de exprimare, garantată de art. 30 din Constituție și de art. 10 din CEDO, aceasta nu este un drept absolut.; dimpotrivă, exercițiul acesteia implică o serie restricții (printre altele) atunci când este necesar pentru protejarea reputației și drepturilor altor persoane (CEDO, [redacted] c. României, § 72-75). Depășirea acestor limite, legate de protecția valorilor sociale și a drepturilor și reputației altor persoane, astfel cum sunt prevăzute de paragraful 2 al art. 10 din Convenție, atrage răspunderea persoanei: civilă, administrativă sau chiar penală. Hotărârea Comisiei de Etică analizează raportul dintre interesul public urmărit și protecția drepturilor persoanei înregistrate fără acordul ei, urmată de difuzarea înregistrării.

Simplul fapt că persoana înregistrată se afla în exercițiul activității profesionale nu este suficient pentru a justifica înregistrarea sa fără consimțământ, fiind necesară existența unui interes superior dreptului său la protecția imaginii și o proporționalitate între importanța acestui interes și mijloacele prin care acesta este apărut și dreptul la imagine al persoanei vizate, condiție neîndeplinită în prezenta cauză, deoarece interesul invocat de contestator putea fi apărut și prin alte mijloace, nefiind necesară atingerea adusă drepturilor altei persoane. A admite raționamentul contrar ar însemna că orice persoană aflată în exercițiul activității profesionale poate fi filmată fără restricții și apoi înregistrarea sau părți din aceasta ar putea fi difuzate fără consimțământul persoanei în cauză. Deși contestatorul se prevaleară de garanțiile acordate jurnaliștilor, dânsul nu este jurnalist iar înregistrarea nu făcea parte dintr-o investigație jurnalistică. De asemenea, cauza CJUE C-345/17 pe care o invocă supune analizei instanței naționale dacă excepțiile și derogările prevăzute la articolul 9 din Directiva 95/46 se dovedesc necesare pentru a pune dreptul la viață privată în acord cu normele care reglementează libertatea de exprimare și dacă aceste excepții și derogări sunt aplicate în limitele strictului necesar, nu statuează în sensul că înregistrarea în cauză nu încalcă normele GDPR, așa cum susține contestatorul. Hotărârea nr.8/08.05.2025 a Comisiei de Etică a ULBS conține atât o analiză judicioasă a dreptului la imagine și la protecția datelor cu caracter personal, respectiv a prevederilor Codului civil și a Regulamentului privind protecția datelor cu caracter personal (GDPR), precum și o punere în balanță a acestor drepturi cu interesul public invocat de contestator. Acesta putea atinge obiectivul urmărit prin alte mijloace, legale, printre care: o cerere formală adresată prorectorului (a trimis un e-mail care cuprindea o întrebare în cuprinsul acestuia, nu o cerere oficială); adresa oficială către universitate; petiție prin canalele de consultare studentescă (mijloace indicate de Comisia de

Etică a ULBS), acțiune în instanță pentru anularea prevederilor considerate nelegale ale regulamentului de burse;

- în ceea ce privește aspectele de fond, CNEMU constată că Hotărârea nr.8/08.05.2025 a Comisiei de Etică a ULBS conține toate elementele esențiale necesare, conform art. 5 lit. o) din Regulamentul Comisiei de Etică a ULBS. Hotărârea este motivată, individualizând faptele, prevederea încălcată și forma de vinovăție, care nu se limitează la intenție sau rea-credință, așa cum susține contestatorul. Nici avertizarea în interes public, nici dreptul la petiționare, nici libertatea de exprimare pe care le invocă în apărarea sa nu justifică înregistrarea fără consimțământ a unei persoane și distribuirea înregistrării. Faptele există, fiind recunoscute de contestator și, contrar susținerilor acestuia, sunt două fapte distincte, înregistrarea fără consimțământ putând exista distinct față de distribuirea imaginilor. Înregistrarea „pentru uz personal” pe care o invocă pentru a înlătura aplicabilitatea normelor GDPR este contrazisă de distribuirea acelei înregistrări și de interesul public a cărui apărare o invocă. De asemenea, contestatorul nu a fost sancționat pentru exercițiul dreptului la petiționare, ci pentru înregistrarea și divulgarea neautorizată a datelor cu caracter personal ale altei persoane.

Astfel, Hotărârea nr.8/08.05.2025 a Comisiei de Etică a ULBS îndeplinește condițiile de legalitate și temeinicie și respectă principiul proporționalității, sancțiunea dispusă pentru fiecare dintre cele două fapte fiind cea mai blândă, a avertismentului scris (rezultând două avertismente scrise).

Concluzii:

Comisia Națională de Etică a Managementului Universitar, cu 8 voturi (8 voturi pentru din cei 8 membri prezenți, 0 împotrivă, 0 abțineri), adoptă următoarea

H O T Ă R Ă R E

1. Respinge contestația formulată de [REDACTED], înregistrată sub nr. CEMU – 162/11.07.2025 și menține soluția Comisiei de Etică Universitară a ULBS dispusă prin Hotărârea nr. 8/08.05.2025.

Pronunțată în ședința CNEMU din data de 23.04.2026.

Președintele Comisiei Naționale de Etică a Managementului Universitar

Ciprian-Ion PREDA

